

Četvero izvanserijskih mentora (Piskač, Burnik, Orčić, Pavić) uputilo je žalbu u žalbenom roku u kojoj je ukazalo na pogrešku te zatražilo da se Dominikov rezultat odvojeno vrednuje na zasebnoj ljestvici poretka za učenike četvrtih razreda (a ne na ljestvici poretka za pete razrede), a u skladu s potpuno jasnim Propozicijama, citiram: „**Poredak učenika nakon natjecanja i priznanja: Povjerenstvo nakon vrednovanja učeničkih rješenja izrađuje privremenu ljestvicu poretka po kategorijama i to za kategorije iz programiranja po razredima**“. Međutim, Dominik je proglašen trećim i svi osnovnoškolci su prema predviđenom rasporedu otputovali iz Rapca, a tek nakon tri tjedna i pismene urgencije jedan od četvero mentora tj. žalitelja, g. Kristijan Burnik, dobio je obavijest da je „*zahtjev za promjenom propozicija odbijen*“! **Pokušaj manipulacije je bio im je očit jer nitko nije tražio nikakvu promjenu pravila (Propozicija) budući da to nije niti bilo potrebno.**

Nakon tog protupropisnog i neetičnog odgovora svoje predstavke su u svibnju, pa zatim u lipnju, srpnju i kolovozu te naposljetku u listopadu i početkom studenog uputili i Udruga Božo Težak i Dominikova majka Nikolina Fistrić. U borbu za zaštitu istine uključili su se i Goran Žužić, osvajač najviše zlatnih medalja za Hrvatsku u povijesti, uključio se i Ivica Kičić, najbolji osnovnoškolski natjecatelj u povijesti te osvajač zlatne olimpijske medalje. Uključila se i Mihaela Piskač, potpisnica žalbe i najbolja osnovnoškolska mentorica u našoj povijesti. Udruga informatičara Božo Težak poslala je osim toga klasičnom poštom prvi elaborat 16.6., pa zatim i dopunjeni elaborat 28.10. u kojem detaljno razrađuje sva pogrešna i neistinita tumačenja sadržana u dotadašnjim odgovorima iz MZOŠ i AZOO. Iako za oba elaborata postoje i pečat i potpis o urednom zaprimanju od strane Ureda Predsjednice Vlade RH, oba su ostala bez odgovora putem klasične pošte i stoje negdje u podresorskim ladicama MZOŠa, čekajući nove požurnice. Osim toga u nekoliko navrata su upućivane predstavke i putem brzojavki i isto tako ostajale bez odgovora.

Stoga su i udruga informatičara Božo Težak i majka Fistrić te sjajni natjecatelji i mentori počeli slati požurnice u Vaš Ured iz kojeg su gotovo uvijek dobivali žurne odgovore iz kojih je bilo razvidno da je od MZOŠa bilo zatraženo žurno postupanje. Tek tada nakon uzastopnih požurnica, i Kristijan Burnik iz UI Božo Težak i majka Fistrić dobili su prve odgovore iz MZOŠ odnosno iz AZOO. **Zatim, nakon ponovljenih predstavljanja i izražavanja nezadovoljstva dobivenim odgovorima, koji su imali za cilj prikriti stvarne činjenice i kojima je Ured Predsjednice Vlade RH bio neistinito informiran gotovo pola godine,** Ured Predsjednice Vlade bio je zatražio ponovno očitovanje MZOŠa. Međutim, umjesto navedenog očitovanja stigli su dopisi ispod svake razine vjerodostojnosti i profesionalnosti, na što je udruga informatičara Božo Težak odmah upozorila Vaš Ured.

I na kraju, umjesto konačnog očitovanja MZOŠa i rješavanja problema, stigao je i treći u nizu dopisa potpisan od ravnatelja AZOO g. Filipovića. Agencija u sva tri dopisa uporno obrazlaže isti predmet suprotno propozicijama **pokušavajući izvoditi zaključke od posve neistinitih premisa**, pokazujući pritom da ni sastavljač ni potpisnik uopće ne vladaju materijom. Ne razlikuju dobne skupine od kategorija, način pozivanja na natjecanja i način izrade zadataka od ljestvice poretka, ne razlikuju natjecanje u osnovama informatike od natjecanja u programiranju, ne razlikuju ljestvice poretka koje su protupropisno izrađene u osnovnim školama po dobnim skupinama, od ljestvica poretka koje su propisno za srednjoškolce izrađene po razredima. Iako sva tri dopisa obrađuju istu materiju, u trećem ima bitno različitih formulacija nego u prva dva, no sva tri imaju istu konstantu: **pisanje o svemu i svačemu samo ne o srži predmeta**.

Naime, ni u jednom dopisu dobivenom od g. Filipovića i njegovih podupiratelja iz MZOŠa (Janjić, Đenović, Vican) ne spominje se upravo ono poglavlje u Propozicijama kojim je propisano utvrđivanje ljestvica poretka i koje glasi „**Poredak učenika nakon natjecanja i priznanja**“. S obzirom da iz MZOŠa nije stigao odgovor ni na posljednju urgenciju odnosno na posljednji izričit zadatak dobiven od strane Vašeg ureda, bilo je jasno da je i dalje na djelu OBMNANJIVANJE I NEISTINITO INFORMIRANJE PRETPOSTAVLJENIH, ali nažalost, i djelovanje suprot obveze o zaštiti prava i interesa djeteta. Čak se i počelo se i s administrativnim pripremama za novo natjecanje, i kao da nikog **nije briga za obvezu države i svih da zaštite prava djece?**

Iz ukupnih materijala na oko stotinjak stranica (pisma, predstavke, kopije propozicija i uputa, požurnice, elaborati, privitci) može se lagano zaključiti i da je UI Božo Težak prilično dobro razaznala da je nekim **nesavjesnim službenicima** bilo itekako stalo da se stvori problem, pa i medijski, pa će netko drugi biti kriv. Tajnik udruge, g. Burnik, upozorio je u svojoj predstavi Ured Predsjednice Vlade RH, te jasno izrekao stav da ne želi nasjedati na takav scenario. Vidljivo je i to da je i majci Fistrić stalo da problem riješi upravo Predsjednica Vlade pa da na takav način pošalje pozitivnu poruku cijeloj vojsci darovitih učenika i javnosti „da svaki učenik ima pravo na zaslužen priznanje i nagradu za postignuti rezultat“ , kao i da nitko nema pravo prikrivati pogreške i maltretirati djecu svojim nesavjesnim obavljanjem posla. Jer, ako je Međunarodni olimpijski komitet mogao naknadno oduzeti medalje i ispravljati plasmane vrhunskih atletičara i biciklista, pa valjda to isto mora činiti i AZOO.

Ili su oni u AZOO, ali i u MZOŠ-u, ipak svjetska iznimka?

Uduga informatičara zatražila je poslije svega svojim podneskom prije 14 dana dva puta po petnaest minuta razgovora s predstojnicom Vašeg Ureda Martinom Banić, a zatim i s gospodinom Fuchsom, no odgovor iz Vašeg Ureda nije dobila.

Odgovor, unatoč nekolicini svježih poslanih dopisa, pa i brzojavke i osobnog pisma g. Fuchsu, nije dobila ni majka Fistrić.

Ogovore nisu dobili ni zlatni olimpijci niti profesorica Piskač.

Iz navedenih razloga su i majka Fistrić i udruga izgubili strpljenje, kontaktirali su i Pravobranitelja za djecu. A kako nemaju više izbora, odlučili su uzeti i pravnu pomoć te se obratiti i medijima i , kako oni kažu „višim instancama u RH“.

VALJA IM ŽURNO POMOĆ!

DOSTA IM JE!